

SENIORI SKAJPUJÚ S BUDÚCIMI PSYCHOLÓGMÍ

NITRA ▲ „Tak nás to nejak povznieslo, zostali sme spojení so svetom,“ hovorí 88-ročná Libuša Ocelková o projekte SenSkype.

Za počítač si sadá od začiatku pandémie, rovnako ako desiatky klientov zo Zariadenia sociálnych služieb Viničky v Nitre. Pani Libuša tu býva už jedenásty rok. „Manžel aj jediný syn mi zomreli, vnuk žije s rodinou vo Francúzsku,“ povedala.

Na druhej strane monitora sú študenti psychológie z Univerzity Mateja Bela v Banskej Bystrici. Seniorom pomáhajú zvládať pocity samoty a rôzne problémy, hovoria spolu aj o bežnom živote.

Techniku viacerí klienti využívajú aj na on-line kontakt s rodinou.

Rozhovorili sa aj mlčanliví

Za projektom stoja Eva Sollárová a Lada Kaliská, pedagogičky z banskobystrickej univerzity.

„Online priestor vytvoril kvalitnú náhradu osobného kontaktu klienta s poradcom v súčasnej krízovej situácii,“ hovorí Eva Sollárová.

Projekt spustili vlani na jar. „Ja som tu vtedy mala matku, preto som poznala

► Do skajpovania sa zapojila aj pani Libuša Ocelková. ► foto: (MH)

toto zariadenie. Študenti komunikujú štyri dni v týždni so seniormi, jeden deň je určený pre zamestnancov,“ dodala.

Rozhovorili sa aj obyvatelia zariadenia, ktorí boli predtým mlčanliví, respektíve mali príznaky depresie. SenSkype rovnako pomáha zamestnancom, ktorí najmä počas prvej vlny pandémie ťažko znášali, že sa príbuzní nedostali ani k zomierajúcim klientom. Bolo to trau-

matizujúce.

Situácia v tretej vlne je iná, riaditeľka Janka Moravčíková hovorí o individuálnom prístupe. „Ak je klient vo veľmi zlom stave, voláme príbuzných. Aj lockdown je na to krátky.“

Prichádza rezignácia

V zariadení vytvorili bezkontaktnú zónu s plexisklovými stenami, vyčlenili samostatnú miestnosť. Na

jektu aj ležiacich pacientov, zariadenie sme vybavili tabletom,“ povedala Sollárová.

Dodala, že veľa pracujú s ľuďmi, ktorí prechádzajú prvou adaptačnou fázou: „Neprijali zmenu, že sú tu. Často riešia pocit opustenia alebo odloženia vlastnou rodinou.“

„Dobré je to. Ponúkli mi to, tak som išla,“ zhodnotila skajpovanie Anna Zaujecová, ktorá je v zariadení tretí mesiac. Pochvaluje si aj Imrich Ďurian. Na Viničky prišiel pred pol rokom.

Ako so starkými

Koordinátorkou projektu priamo v zariadení je Jana Tráčová. „Pre našich klientov to boli úplne nové technológie, museli sa pruičiť. Prvé stretnutia boli rozpačité, ale veľmi sa im to zapáčilo. Prvé otázky boli – v akom vysielaní sa uvidíme,“ spomína s úsmevom na začiatky Tráčová.

Vznikli dvojice študentov a klientov, ktoré si už na seba zvykli, je medzi nimi dôvera. „S niektorými sa rozprávame ako so svojimi starkými, vnímajú nás ako svojich. Zo začiatku to bol veľký stres, strach, čo sa bude riešiť,“ zhodnotila Zuzana Gredecká,

Povedal veľmi málo, ale tie stretnutia si užíval. Na každé sa vyobliekal, potreboval mať vyžehlenú košelu, novú kravatu.

Zuzana Gredecká
psychologička

ktorá sa zapojila do projektu ako študentka psychológie.

Jedným z najťažších klientov bol pán, ktorý takmer nekomunikoval a nezapájal sa do aktivít v zariadení. „Povedal veľmi málo, ale tie stretnutia si užíval. Na každé sa vyobliekal, potreboval mať vyžehlenú košelu, novú kravatu... Veľmi ma zasiahlo, keď som sa dozvedela, že zomrel na koronu,“ dodala Zuzana.

Niektorí poradcovia sa minulý týždeň po prvý raz stretli so seniormi osobne, na Viničky im priniesli darčeky. Do zbierky sa zapojili študenti banskobystrickej univerzity aj deti z tamjších materských škôl.

▲ Miriam Hojčušová